

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, ve věci ochrany proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2019, č. j. 11 A 57/2019 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 8. 2019 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřující proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž bylo zastaveno řízení o žalobě, kterou se stěžovatel domáhal ochrany proti nečinnosti žalované při vyřizování žádosti o informace o fungování organizačních složek žalované.

[2] Kasační stížnost neobsahuje všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť stěžovatel neuvedl, z jakého důvodu usnesení městského soudu napadá. Kasační stížnost obsahuje jen zcela obecné proklamace (rozhodnutí trpí vadami apod.), které nelze považovat za projednatelné kasační námitky.

[3] Vzhledem k tomu, že pro tento nedostatek nebylo možné v řízení pokračovat, soud kasační stížnost odmítl v souladu s § 37 odst. 5, větou druhou, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[4] K odstranění vad kasační stížnosti soud stěžovatele nevyzýval. Soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatel opakovaně podával typově totožné žaloby týkající se žádostí o informace po žalované, ve kterých opakovaně žádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, a poté, co nebylo jeho žádosti vyhověno, k výzvě soudu nezaplatil soudní poplatek a řízení bylo z tohoto důvodu zastaveno. NSS

rozhodoval o projednatelných kasačních stížnostech proti procesním rozhodnutím v nedávné době nesčetněkrát, v současné době se množí též kasační stížnosti proti usnesením o zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku (stěžovatel se ke dni rozhodnutí soudu obrátil na NSS celkem ve více než 250 věcech), přičemž v těchto typových věcech stěžovatel nebyl nikdy úspěšný (viz např. rozsudky NSS ze dne 10. 1. 2019, č. j. 10 As 325/2018 - 12; ze dne 16. 1. 2019, č. j. 6 As 368/2018 - 10; ze dne 17. 1. 2019, č. j. 9 As 445/2018 - 15; ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 89/2019 - 13; ze dne 4. 4. 2019, č. j. 10 As 86/2019 - 13).

[5] V této situaci není povinností kasačního soudu, aby v dalším typově totožném a právně nikterak složitém řízení poučoval stěžovatele o povinnosti odstranit vady kasační stížnosti. Pokud stěžovatel „vrší“ soudní řízení, aniž důsledně váží důvodnost svého postupu, je podle soudu správné, aby jej tížila povinnost podat projednatelnou kasační stížnost, aniž by na tuto okolnost byl soudem dále opakovaně upozorňován. Uvedené platí tím spíše, má-li stěžovatel právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. V projednávané věci se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli adresovat výzvu k odstranění vad podání podle § 37 odst. 5, věty první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že by jej soud nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí vědět. Pro úplnost soud dodává, že stěžovatel měl možnost doplnit kasační stížnost až do dne vydání tohoto usnesení, avšak této možnosti nevyužil.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož kasační stížnost byla odmítnuta.

[7] V souladu se zásadou hospodárnosti řízení soud nerozhodoval ani o stěžovatelových žádostech o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť shora uvedené okolnosti bránily věcnému projednání návrhu a vylučovaly další postup řízení. V takové situaci není úkolem soudu řízení dále vést, ale naopak jej bez dalšího ukončit (přiměřeně srov. rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, a ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 109/2014 - 10).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu